

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico, Iurie Bejenaru,
Nicolae Craiu,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021, declarat de avocatul Victor Polivenco și inculpatul

Gavriliuc Iaroslav XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 09.03.2020 – 11.08.2020,
instanța de apel: 02.09.2020 – 21.04.2021,
instanța de recurs: 13.07.2021 – 13.09.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 11 august 2020, Gavriliuc Iaroslav a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Instanța a dispus: „*Corpurile delictive: o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, cu seria F.0150, cu nr. 308487, anul fabricării 2015, o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, cu seria F.0190, cu nr. 265255, anul fabricării 2015, împachetate într-un pachet de cancelarie, după rămânerea sentinței definitive a le trece în venitul statului*”.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Gavriliuc I., se învinuiește că la 08 decembrie 2019, aproximativ orele 11.35, aflându-se în apropiere de stația Peco „Miulisa Lux” din or. Glodeni, acționând cu intenție directă și urmărind scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiunile de serviciu ale unei persoane cu funcție publică, căreia în virtutea legii, i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcției autorității publice, aflându-se lângă automobilul de

serviciu „Dacia Duster”, n.î. MAI 9880, a oferit personal subofițerului de patrulare al Companiei nr. 2 Bălți al Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare Stah I. care, în baza art. 123 Cod penal, este persoană publică, bani în sumă de 200 lei, pentru a nu îndeplini unele acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume, atragerea la răspundere contravențională în baza art. 231 alin. (2) Cod contravențional a lui Oroșan C., lăsând banii în sertarul ușii automobilului „Dacia Duster”, n.î. MAI 9880.

Instanța a statuat că, în acțiunile lui Gavriiliuc I. **nu au fost întrunite elementele infracțiunii** prevăzute de art. 325 Cod penal, și anume, în cazul dat **lipsește latura obiectivă a infracțiunii**, deoarece în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, **nu s-a stabilit faptul promisiunii, oferirii sau dării cărorva beneficii materiale sau nemateriale** de către Gavriiliuc I. angajatului INP al IGP.

Totodată, **învinuirea înaintată** inculpatului pe art. 325 alin. (1) Cod penal, **nu este probată**.

Acuzarea a prezentat doar declarații și presupuneri că acești bani au fost transmiși, adică puși în buzunarul ușii de la automobilul de serviciu al angajaților INP al IGP anume de Gavriiliuc I., însă **niciunul din martori și nicio probă** prezentată în cadrul cercetării judecătorești **nu a dovedit acest fapt**.

Mai mult, **toate probele** prezentate de acuzare, examinate în cadrul cercetării judecătorești, **nu demonstrează în niciun fel vinovăția** lui Gavriiliuc I.

Faptul depistării a două bancnote cu nominalul a câte 100 lei fiecare, în automobilul de serviciu, urmează a fi apreciat critic și **nu probează oferirea sau darea** banilor de către Gavriiliuc I. pentru a nu fi sancționat contravențional Oroșan C. pentru încălcarea regulilor de circulație rutieră.

Astfel, Gavriiliuc I. urmează a fi achitat pe art. 325 alin. (1) Cod penal, deoarece **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**.

Conform art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, **banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra căroră au fost îndreptate acțiunile criminale** se restituie proprietarului sau, după caz, **se trec în venitul statului**.

Prin urmare, banii în sumă de 200 lei, anexați la cauza penală, urmează a fi trecuți în proprietatea statului.

3. Procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Ivan Mărgineanu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 325 alin. (1), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Apelantul a invocat că sentința de achitare este neîntemeiată și ilegală.

Procesul-verbal de cercetare la fața locului demonstrează prezența banilor în ușa din față, din partea șoferului a automobilului de serviciu „Dacia Duster”, n.î. MAI 9880, acest fapt fiind confirmat și prin declarațiile martorilor Stah I., Lungu A. și Noroc E., nefiind negat de inculpat. Totodată, prezența banilor în sertarul ușii este recunoscută și de către instanța de fond, iar nesemnarea procesului-verbal de către inculpat urma a fi interpretată ca o omisiune care nu atrage nulitatea probei, care demonstrează un fapt stabilit cert în cadrul cercetării judecătorești.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021, a fost admis apelul procurorului, ***casată sentința*** și pronunțată o nouă hotărâre.

Gavriliuc Iaroslav a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ce constituie 100.000 lei.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În rest, dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictive se păstrează fără modificări.

Instanța de apel a constatat că la 08 decembrie 2019, aproximativ orele 11.35, inculpatul Gavriliuc I., aflându-se în apropierea stației Peco „Miulisa Lux” din or. Glodeni, acționând cu intenție directă și urmărind scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiunile de serviciu ale unei persoane cu funcție publică, căreia în virtutea legii, i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcției autorității publice, aflându-se lângă automobilul de serviciu „Dacia Duster”, n.î. MAI 9880, a oferit personal subofițerului de patrulare al Companiei nr. 2 Bălți al Regimentului de Patrulare Nord al IP, Stah I. care, în virtutea art. 123 Cod penal, deține calitatea de persoană publică, mijloace bănești în mărime de 200 lei, pentru neîndeplinirea ***unei acțiuni*** în exercitarea funcției sale privind atragerea la răspundere contravențională în baza art. 231 alin. (2) Cod contravențional a lui Oroșan C., lăsându-i în sertarul ușii automobilului de serviciu „Dacia Duster”, n.î. MAI 9880.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 325 alin. (1) Cod penal, ca oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

Instanța a reținut că inculpatul a negat acuzațiile înaintate.

Totodată, a statuat că, acordând apreciere critică declarațiilor făcute de inculpat, prin care neagă plasarea banilor în automobilul de patrulare, precum și ținând cont de faptul că ceilalți doi martori - Ciopa E. și Oroșan C. nu erau în preajma lui la acel moment, deși ultimul era cointeresat de soluționarea amiabilă a cazului de conducere a mijlocului de transport fără permis de conducere, întru evitarea sancțiunii contravenționale, ***instanța le va corobora în raport cu celelalte probe*** administrate, care vin să confirme caracterul infracțional a faptei comise de inculpat.

Astfel, faptele ***relatate de către angajații poliției de patrulare*** care, în sensul art. 123 Cod penal, sunt persoane publice, comise de către inculpat prin oferirea mijloacelor bănești ce nu li se cuvin, ***în vederea nedocumentării*** lui Oroșan C. privind cazul de conducere la 08.12.2019 a mijlocului de transport fără permis de conducere, și-au găsit confirmare prin probele materiale administrate.

Fiind vizionată înregistrarea video de pe CD-R-ul recunoscut în calitate de corp delict, ***s-a confirmat purtarea discuției*** dintre angajatul INP Stah I. și Gavriliuc I., iar în sertarul ușii șoferului automobilului de serviciu erau două bancnote cu nominalul a câte 100 lei.

Prin urmare, în speță este evidentă oferirea personală de către inculpat ***agenților de patrulare***, ce potrivit art. 123 Cod penal, sunt persoane publice, de mijloace bănești ce nu li se cuvin, ***în vederea nedocumentării*** lui Oroșan C. pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere.

Această concluzie rezultă din declarațiile colaboratorului de poliție Stah I., ***neobiectate în modul și termenul prevăzut*** de art. 94-95, 230 Cod de procedură penală la etapa urmăririi penale și nici prin formularea plângerii privind denunțul fals, ceea ce le face a fi credibile și admisibile.

5. Avocatul Victor Polivenco și inculpatul au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenții au invocat că instanța de apel nu a apreciat probele apărării, acestea fiind trecute în revistă, fără a fi indicate integral în textul deciziei.

Astfel, instanța de apel nu a reținut integral declarațiile martorilor audiați și nu a apreciat separat probele din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu declarațiile martorului Stah I. și alte circumstanțe concrete de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele apărării.

Învinuirea adusă inculpatului se bazează exclusiv pe declarațiile agentului constatator Stah I., care invocă că banii depistați în sertarul automobilului de serviciu ar fi fost plasați acolo de către inculpat.

Alte probe ce ar permite stabilirea cu certitudine că anume inculpatul a plasat acolo banii și că aceasta a fost cu scopul de corupere a agentului constatator pentru a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Oroșan C. nu au fost cercetate în instanța de apel.

Or, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*cauza Fomin contra Moldovei, hotărârea CtEDO din 11 octombrie 2011*).

Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din CEDO, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească, în mod obligatoriu, își expune concluziile formulate în privința cauzei deferită spre soluționare.

Însă, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor de fapt și de drept invocate de apărare, nu a reținut integral probele apărării, fără a indica motivele respingerii pertinentei și concludenței acestora.

Mai mult, proba video ridicată de la agentul constatator Stah I. nu conține secvențe cu modul și timpul apariției banilor în sertarul ușii și faptul că aceste bancnote i-ar aparține inculpatului constituie o presupunere ce nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare.

Cercetarea probei video i-a permis instanței de apel a concluziona că inculpatul nu a încercat să corupă agentul constatator Stah I., deoarece se observă că Gavrițuc I. stă cu mâinile în buzunar, în partea de lângă ușa din spate a automobilului de serviciu și nu a rostit careva fraze ce i-ar permite agentului constatator să perceapă rugămintea de a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție.

Totodată, motivarea soluției contrazice dispozitivul deciziei, or, deși instanța de apel a condamnat inculpatul pentru faptul că a oferit bunuri ce nu i se cuvin agentului constatator, a indicat că discuția dintre inculpat și agentul constatator a apărut până la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nefiind clar când totuși se consideră consumată infracțiunea de corupere activă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv diverse motive de achitare, care se contrazic reciproc și generează consecințe juridice diferite, cum ar fi că: *„în acțiunile lui Gavriiliuc I. nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 Cod penal, și anume în cazul dat lipsește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a stabilit faptul promisiunii, oferirii sau dării cărorva beneficii materiale sau nemateriale de către Gavriiliuc I. angajatului INP al IGP..., învinuirea înaintată inculpatului pe art. 325 alin. (1) Cod penal, nu este probată..., niciunul din martori și nicio probă prezentată în cadrul cercetării judecătorești nu a dovedit acest fapt..., toate probele prezentate de acuzare, examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu demonstrează în niciun fel vinovăția lui Gavriiliuc I..., faptul depistării a două bancnote cu nominalul a câte 100 lei fiecare, în automobilul de serviciu, urmează a fi apreciat critic și nu probează*

oferirea sau darea banilor de către Gavriiliuc I..., urmează a fi achitat pe art. 325 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal din motiv că: „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”;

b) soluția de achitare a inculpatului - ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii***, este totalmente contrazisă prin argumentarea din descriptiv că: „Conform art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, ***banii dobândiți pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului***” și soluția din dispozitiv că: „*Corpurile delictive: o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, cu seria F.0150, cu nr. 308487, anul fabricării 2015, o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD, cu seria F.0190, cu nr. 265255, anul fabricării 2015, a le trece în venitul statului*”. Ori, ultima soluție este proprie unei sentințe de condamnare.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea acesteia contrazicând dispozitivul sentinței adoptate, ultimul fiind expus neclar.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de

fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în limitele și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept imputate inculpatului prin învinuirea formulată.

Ori, constatarea neclară și sumară din descriptiv că: „...a oferit mijloace bănești în mărime de 200 lei, pentru neîndeplinirea **unei acțiuni** în exercitarea funcției sale ..., în speță este evidentă oferirea personală de către inculpat **agenților de patrulare**, ce potrivit art. 123 Cod penal, sunt persoane publice, de mijloace bănești ce nu li se cuvin, **în vederea nedocumentării** lui Oroșan C. pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere...”, depășește limitele învinuirii formulate inculpatului, deoarece asemenea circumstanțe în fapt și în drept nu au fost imputate ultimului prin rechizitoriu;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării.

Mai mult, concluziile neclare că: „...acordând apreciere critică declarațiilor făcute de inculpat, prin care neagă plasarea banilor în automobilul de patrulare, precum și ținând cont de faptul că ceilalți doi martori - Ciopa E. și Oroșan C. nu erau în preajma lui la acel moment, deși ultimul era cointerestat de soluționarea amiabilă a cazului de conducere a mijlocului de transport fără permis de conducere, întru evitarea sancțiunii contravenționale, **instanța le va corobora în raport cu celelalte probe** administrate, care vin să confirme caracterul infracțional a faptei comise de inculpat..., faptele **relatate de către angajații poliției de patrulare** care, în sensul art. 123 Cod penal, sunt persoane publice, comise de către inculpat prin oferirea mijloacelor bănești ce nu li se cuvin, **în vederea nedocumentării** lui Oroșan C. privind cazul de conducere la 08.12.2019 a mijlocului de transport fără permis de conducere, și-au găsit confirmare prin probele materiale administrate..., fiind vizionată înregistrarea video de pe CD-R-ul recunoscut în calitate de corp delict, **s-a confirmat purtarea discuției** dintre angajatul INP Stah I. și Gavriiliuc I., iar în sertarul ușii șoferului automobilului de serviciu erau două bancnote cu nominalul a câte 100 lei..., această concluzie rezultă din declarațiile colaboratorului de poliție Stah I., **neobiectate în modul și termenul prevăzut** de art. 94-95, 230 Cod de procedură penală la etapa urmăririi penale și nici prin formularea plângerii privind denunțul fals, ceea ce le face a fi credibile și admisibile...”, nu corespund exigențelor prescise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 136-137, 236-237, 238-240, 241-242, 243-244, vol. I, procesul-verbal de examinare a

bancnotelor din 10.12.2019 și înregistrării video de la Stah I., aduse inculpatului la cunoștință la finele urmăririi penale - *f.d 79*;

d) a dispus în dispozitiv, sumar și contrazicându-se, inițial: „...*cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi soluții...*”, apoi: „*În rest, dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictive se păstrează fără modificări*”;

Ori, absolut neclar și divergent, a pronunțat o sentință de condamnare, dar a menținut parțial și sentința de achitare, care este una nemotivată și neîntemeiată legal.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Deoarece, încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Victor Polivenco și inculpatul Gavriiliuc Iaroslav XXXXXX, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 aprilie 2021 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 01 octombrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu